

Sovražnik zopet uničujoče poražen. — Skoraj 4000 vjetih.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.-B. Berlin, 8. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. V zračnih bojih in v ognju naših odpornih topov izgubil je sovražnik 6 letal.

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen, 7. januar prinesel je 9. armadi zopet novi, veliki uspeh; nemške in avstro-ogrške čete vrgle so Rumune in Ruse iz močno utrjenega gorovja Mgr. Odobesci na Putno nazaj. Bolj južno bila je že oktobra zgrajena, zdaj trdno branjena Milkovu-postojanka v naskoku zavzeta. V ostriju suntu se nasprotniku ni pustilo časa, da bi se utrdil v svoji drugi črti ob kanalu med Focsani in Carestea. Tudi ta postojanka je bila predrti in v nadaljnjem prodiranju cesta Focsani-Bolotesti prekoručena. **Danes zjutraj smo zavzeli Focsani.** Iz priborjenih trdnjav pripeljalo se je doslej 3910 vjetih, 3 kanone in več strojnih pušk.

Prvi generalkvartirnojest Ludendorff.

V dveh dneh nad 5500 sovražnikov vjetih.

Avstrijsko uradno poročilo od torika.

K.-B. Dunaj, 9. januarja. Uradno se danes razglasi:

Vzhodno bojišče. V prostoru južno-vzhodno od Focsani bil je nasprotnik do izliva reke Rimnic-Sarat nazaj vržen. Avstro-ogrške in nemške bojne sile, katerim je sovražnik v bitki pri Focsani podlegel, pridobile so, izkoriščajoč svojo zmago, reko Putno, na katere levem bregu se hočejo menda Rusi zopet vstaviti. Rusi so v zadnjih dveh bojnih dneh izgubili na vjetih 99 oficirjev in 5400 mož, na plenu pa 3 topove in 10 strojnih pušk. — Na južnem krilu armadne fronte najrojvode Jožefa pribobile so čete pri Iresci in Campurii v težavem ozemlju in v snegu ter mrazu nadaljne uspehe.

Italijansko in južno-vzhodno bojišče. Položaj nespremenjen.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Hoffer, fml.

Oficirske izgube Italijanov.

K.-B. Dunaj, 9. januarja. Iz vojniskovnega stana se poroča: Glasom neke zasebne statistike imeli so Italijani od začetka vojne na mrtvih: 11 generalov, 121 oberstov in oberstlajntantov, 309 majorjev, 1057 hauptmannov, 938 oberlajntantov in 3405 lajtnantov. V dobi od 2. do 31. decembra 1916 je padlo: 1 oberst, 1 oberstlajntant, 11 majorjev, 17 hauptmanov, 26 oberlajntantov in 75 lajtnantov.

Nemško uradno poročilo od torika.

K.-B. Berlin, 9. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. Lepo vreme pospeševalo je bojno delovanje artiljerije na raznih točkah. Zopetni sovražni napadi na obeh straneh Aa bili so popolnoma zavrnjeni. Ponočni sunki ruskih lovskih poveljstev med Friedrichstadtom in cesto Mitava-Clai ostali so brezuspešni. Pri hudem snežnem viharju posrečilo se je Rusom, pridobiti nazaj jim dne 4. t. odvzeti mali otok Glauodon. Njih nadaljne prodiranje proti zapadnemu bregu Dune bilo je preprečeno. — Fronta nadvojvode Jožefa. Trdovratno brani sovražnik iz gorovja Bereczke v dolino Moldave vodeče doline. Vkljub neugodnemu vremenu in najtežavnim zemeljskim razmeram v divjem gozdnem gorovju potiskajo naše čete svojega nasprotnika vsak dan korak za korakom nazaj. Tudi večeraj se je na obeh straneh dolin Kasinu in Susite žične,

močno izgrajene postojanke v naskoku vzele in vkljub obupanju protisunkom držale. — Armada Mackensen. V izrabi svoje zmagne udre so nemške in avstro-ogrške čete bolj proti severu in so dosegle, premagajoč sovražne zadnje straže, oddelek Putne, katere drugi breg drži sovražnik v neki novi postojanki. Na obeh straneh Fundenija bil je Rus v črto Arangeni-Ranesti vržen. Carleaska bila je v naskoku zavzeta in proti pomočnim napadom držana. Večera poročani plen se je povišal na 99 oficirjev, 3 topove in 10 strojnih pušk.

Prvi generalkvartirnojest Ludendorff.

Angleški vojni parnik potopljen.

Basel, 9. januarja. List „Baseler Anzeiger“ poroča, da je angleška pancerska križarka „Shannon“ na južnem obrežju Anglije zadela ob mino in se je potopila.

Septembra 1906 zgrajena pancerska križarka „Shannon“ od razreda v pomorski bitki pri Skagerraku potopljene „Defence“ je skoraj 15.000 ton velika, oborožena s 36 topovi (23 do 7,6 cm, 3 torpedne cevi). Posadka šteje 850 mož.

Posvetovanja sovražnikov v Rimu.

Te dni so se vršili v Rimu posvetovanja, katerih so se udeležili francoski, angleški, italijanski in še drugi ministri ter generali. Imeli so seveda zopet vsi polna usta, kakor da bi bili pravi zmagovalci in da bi bodočnost naše monarhije ter naših zaveznikov bila odvisna res edino od njih milosti. O sklepih to konferenco se seveda javnosti ni podalo nobenih natančnih podatkov. Vse je bilo tajno. Listi le so prinesli vest, da snatrajo naši sovražniki nemško fronto na zapadu in vzhodu za nepremagljivo ter da hočejo vsled še večjimi silami Avstrijo napasti. Eni so se menda tudi potegovali za veliko ofenzivo na Balkanu, ki nam jo že od poloma pri Dardanelih objubljujejo. Vse to pa je le — besedičenje. Sovražniki naj se v Rimu ali Londonu, v Parizu ali Petersburgu ali pa morda celo v japonski prestolnici posvetujejo in naj sklepajo ob zeleni mizi, karčoli hočejo. Naši vojaki pa bodo medtem, kakor doslej, zmagovito bili po grbah sovražnikov. S tem smo zadovoljni!

Fellerjev dobrodejni, oživljajoči rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“

ocpravi

sklepne bolečine.

Predvojne cene: 12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 241 (Hrvatski). Čez 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil.

Vojni dogodki leta 1916.

(Nadaljevanje in konec*)

Dne 1. julija so pričeli z izredno ljutostjo ogromni ofenzivni sunki Angležev in Francozov ob Sommi, ki so trajali do zime, brez da bi sovražniku vkljub velikanski vporabi na ljudeh in materialu pomembnih dogodkov prinesli. — Pod obudovanjem celega sveta dospel je 10. julija v Baltimore nemški podmorski čoln „Deutschland.“ — Dne 23. julija je odstopil ruski zunanji minister Sazanov.

*) Glej str. 1.

V poteku ljutih bojev ob Soči izpraznili so naši dne 1. avgusta popolnoma sestreljeno Gorico. — Podmorski čoln „Deutschland“ se je dne 23. avgusta nepoškodovan v domovino vrnil. — Dne 28. avgusta je napovedala Rumunska Avstro-Ogrski, Italija pa Nemčiji vojno; takoj nato so vdrli Rumuni v Siebenbürsko. — Dne 29. avgusta je bil imenovan generalfeldmaršal Hindenburg za šefa nemškega generalštaba, general Ludendorff pa za generalkvartirnojestra.

Grozoviti boji so se vršili v prvih dneh septembra ob Sommi; z nadčloveškim junaštvom so Nemci sovražnikove napade vzdržali. — Dne 5. septembra so Nemci in Bolgari naskočili donavsko trdnjavo Tutrakan v Dobrudži, ki se je drugi dan vdala. 24.000 vjetih in ogromni vojni plen je ostal v rokah zmagovalcev. — Dne 10. septembra padla je rumunska trdnjava Silistria. — Dne 30. septembra pa je bilo mesto Hermannstadt v Siebenbürski zopet od nas in Neucev zavzeto.

Dne 8. oktobra se je na vsej fronti se umikajočim Rumunom zopet Kronstadt ozvezlo. — Dne 23. so Nemci in Bolgari zavzeli najvažnejše rumunsko pristanišče Konstanca. — Dne 25. smo zavzeli Cernavode. — Francozi so isti dan dosegli pri Verdunu krajevni uspeh.

Dne 2. novembra pričela je na Goriškem nova laška ofenziva, ki ni imela nobenega uspeha. — Dne 5. novembra je bila Poljska kot samostojno kraljestvo proglašena. — V zmagoviti bitki pri Targu Yiu dne 19. novembra so si nemške in naše čete priborile izhod v valaško ravnino; pričel je zmagoviti pohod Mackensena proti Bukarešti. — Isti dan smo opustili Monastir. — Dne 22. novembra je bila Craiova, dne 24. pa Orsova zavzeta; Mackensenove čete so prekoračile na raznih točkah Dobavo. — Isti dan je pustel Trepow namesto Stürmerja ruski ministerski predsednik.

Dne 6. decembra so zmagovite čete zavzele rumunsko prestolico Bukarešto, obenem pa tudi važno mesto Ploesti. — Istega dne je odstopil angleški prvi minister Asquith, kateremu je sledil Lloyd George. — Dne 12. decembra so ponudili Nemčija, Avstro-Ogrska in njeni zavezniki mirovna pogajanja, da se konča nadaljnje prelivanje krvi. Ta ponudba je bila od sovražstva pijanih nasprotnikov odklonjena, čeprav so se tudi ameriški predsednik Wilson in druge nevtralne države za mirovna pogajanja zavzeli. Krvavi boj se mora torej zaradi sovražnikov nadaljevati, dokler ne bodo popolnoma premagani na tleh ležali. Vendar pa se misel o zaželjenemu miru ne more več zadržati in upajmo, da bo do novo leto prineslo izpolnitev sanj vsega človeštva...

Od slovenskih strank.

Graška „Tagespost“ od 3. t. m. prinaša zanimivi članek, kateremu posnemamo sledeče točke:

Glasom poročil iz slovenskih krogov nevolja zoper postopanje deželnega glavarja dr. Šusteršiča in njegovih ožjih pristašev, ki je vodila pred nekaj časa do očitnega razkola v slovenski ljudski (klerikalni) stranki, ni izginila, marveč se narašča. Nevolja temelji zlasti v tem, da se ozira deželni glavar pri oskrbi deželnih zadorov preveč na svoje osebne želje in nagajenja, brez da bi vpošteval obstoječe postave in predpise. Veliko nevolje je povzročilo zlasti od njega s pomočjo njegovih pristašev v deželnem odboru izvršeno imenovanje njegovega koncipijenta dra. Dermastia, ki je bil od odvetniške zbornice zaradi nekega v interesu „Ljudske posojilnice“ izvršenega izrednega koraka masreglovan, in je postal zljaj deželni svetnik v 3. razredu deželnih uradnikov. Ker je obdržano imenovanje deželnih uradnikov prvih treh razredov deželnemu zboru, se je s tem sklepom deželnega odbora, za katerega ni bilo nobenega stvarnega razloga, očitno deželni red kršil. Bivši deželni poslanec Bartol, izučeni knjigovodski pomočnik, ki se je počel več let s kmetijstvom, a je pri reanu doživel

polom, postal je neka vrsta deželnega kulturnega nadzornika in kot tak po komaj dveh letnem provizoriju definitivni deželni uradnik 5. razreda. S takimi imenovanji se seveda zlasti starejše uradnike hudo pred glavo suje. Hudo kri je napravil tudi v strankinih krogih slučaj Dolšak.

Glasmom veljavnih deželnozborskih sklepov imel bi deželni odbor imenovati za ravnatelja deželne bolnišnice enega primarnih zdravnikov bolnišnice in bi se imel potegovati za cesarsko potrditev. Doslej je bil tudi vedno kak primarij z vodstvom bolnišnice pooblaščen. V zadnjem času pa je prezrl deželni glavar obstoječe predpise in je znal stvar tako urediti, da je dobil vodstvo bolnišnice dr. Dolšak, neki razmeroma mladi mož, ki je postal kratko preje deželni sanitetni nadzornik. Tega je proglasil dež. odbor ob začetku vojne za neobhodno potrebnega in je bil vsled tega odpuščen iz vojaške službe, medtem ko mora mnogo starejših zdravnikov črnotvojniško službo steriti. Mimogrede naj se še omeni, da se ga za delo, ki so ga prej primariji izvršili, tudi krasno plačuje. V zadnjem času je deželni odbor pri deželni banki najel posojila več stotisočev kron, da s tem denarjem mast, najljepšo namizno slanino, šunko, soljeno svinjsko slanino itd. nakupi. Nabavo masti je razumeti, ker mora dežela svoje nastavlence preskrbeti. Del stranke pa se čuduje nad nakopičenjem velikih množin delikatosa, zlasti ker obstoji nevarnost, da se bode nakopičeno blago vsled slabe shrambe — v veliki dvorani deželne prisilne delavnice — pokvarilo, kar bi ne bilo samo težko oškodovanje deželnih sredstev, marveč tudi splošnosti. Tudi mnogoštevilna vporaba za službene vožnje kupljenega deželnega avtomobila v osetne zabavne vožnje deželnega glavarja in njegove družine se oboja v velikem delu strankinih pristašev. Ti in drugi vzroki pustijo pričakovati, da se bode v slovenski ljudski stranki po nastopu miru marsikatera sprememba izvršila.

Tako piše "Tagespost". V zmišlu teh izvajanj vladajo torej prav čudne razmere v krogih slovenske klerikalne stranke, katere načelnik in prvi vodja je glavar dr. Šušteršič. Cela stvar diši presmeto po korupciji. Smo radovedni!

Pod naslovom „Poraz Šušteršičeve skupine“, beremo v „Grazer Volksblattu“ sledeče: Dne 31. decembra l. l. je bil v glavni dvorani hotela Union občinski zbor „Zadružne zveze“. V zvezi je nad 500 drugih, posojilnic, lokalnih zvez in drugih gospodarskih organizacij. Občni zbor je bil izredno dobro obiskan. Zborovanje je vodil predsednik in znani jugoslovanski organizator zadržal dr. Ivan E. Krek. Pri razpravljanju o posameznih točkah je prišlo med pristaši dr. Kreka in deželnega glavarja dr. Šušteršiča do izredno ljutih razgovorov, osebnih in gospodarskih napadov in očitanj, ki so se celo tako razpela, da je bilo časih treba prekiniti razpravljanje. Ob strani predsednika dr. Kreka so se udeležili razprave vikar in urednik Fr. Smolej iz Celovca, državni in deželni poslanec Fr. Pišek iz Maribora, župnik Streicher, profesor in državni poslanec Evgen Jarc in profesor Remec; na strani pristašev dr. Šušteršiča pa monsieur, kanonik in deželni odbornik dr. Evgen Lampe, ravnatelj Traven, ravnatelj Dermastija, advokat in deželni odbornik dr. Pegan in še nekaj drugih udeležnikov in delegatov. Pri volitvi nadzorstva je bilo oddanih 2810 glasov. Lista dr. Kreka je dobila veliko večino, namreč 1617 glasov, lista deželnega glavarja dr. Šušteršiča pa le 1196 glasov. Šušteršičeva skupina je zahtevala zopetno izvolitev prejšnjega nadzorstva. Krekova skupina pa je kompromisni predlog odločno odklonila in je postavila popolnoma novo listo. Po razglasitvi izida volitve je Šušteršičeva skupina zagnala glasben protest in se odstranila iz dvorane s klicem: „Na svidenje v štirinajstih

dneh!“ Deželni poslanec Ivan Piber, ki je bil izvoljen od obeh skupin, je izjavil, da v takih okoliščinah ne more sprejeti izvolitve. Zborovanje je trajalo celih pet ur. Tu (v Ljubljani) se govori o velikem razdor v stranki. V zadnjih mesecih se je kazalo, da je enotnost stranke zopet obnovljena; ti dogodki na občnem zboru Zadružne zveze pa so zadostno pokazali, da so bili brezuspešni vsi poskusi, spravi oboje voditelja dr. Šušteršiča in dr. Kreka. Govori se, da izstopi Šušteršičeva skupina s svojimi organizacijami in ustanovi novo zvezo. Danes je menda Šušteršičeva skupina vložila pri oblasti protest, da občni zbor ni bil po pravih sklican. — Tako piše klerikalni „Volksblatt.“ Boj v slov. klerikalni stranki se je torej začel. Kdo bode zmagal? (Op. ur.)

Prehiteje straj inenauje znanost doslej je se bliže znanje povzročite v revmatičnih bolečin. Odprava revmatičnih bolečin obstoji torej iz uničenja teh „strupov“; to pa se nam najbolje posreči, ako holecza mesta prav živahno s Fellerjevim odličnjim esencialnim rastlinskim fluidom z zn. „Ela-fluid“ masiramo in obrijamo. Masira naj se z „Ela-fluidom“ tako dolgo, da je tekočina popolnoma od kože absorbirana; na bolečih mestih nastala bode živahna cirkulacija krvi in s tem ponovno holecza. Možno zdravniški pripravki za take masaze Fellerjev fluid, ki je pač najpri- ljubljenejšje tozadavno sredstvo. Pa tudi najcenejšje, kajti ena steklenica stane le 48 vin. Po polti se pač ne more manj kot 12 steklenic razpoložiti in te stanejo franco 6 kron, 48 steklenic 20 kron (predvojni cene). Narodni se čino pristne pri lekarnarju E. V. Feiler, Siska, Ela-trg št. 241 (Brestovo). Tam se dobi tudi Fellerjeve mila odraščajo Rihardara-truplje z zn. „Ela-kroglice“, 6 štapije za 4 K 40 v. franko. Te so vedno zanesljive — in prijetljive pri malih in starih. 501

Ceški veleizdajalci na smrt obsojeni in pomiloščeni.

Poročali smo svoj čas o veleizdajniški razpravi zoper češkega poslanca dr. Kramara in njegove tovariše, ki so bili od vojne sodnije po dolgem in natančnem dokazovanju na smrt obsojeni. Vrhovna vojna oblast je to razzodbo tudi potrdila. Zdaj pride poročilo, da je Njeg. Veličanstvo cesar pomiloštil obsojence. Obnem pa se uradno razglasa razloge sodbe. Uradno poročilo se glasi tako-le:

K.-B. Dunaj, 4. januarja. Kakor že poročano, so bili od domobranskega divizijskega sodišča na Dunaju na smrt obsojeni dr. Karl Kramar in dr. Alojzij Rašín zaradi zločina veleizdaje po § 58. c. k. z. in zaradi zločina proti vojni sili države po § 327 v. k. z. ter tajnik časopisa „Narodnih listov“ Vincenc Červinka in privatni uradnik Josip Zamazal zaradi zločina vohunstva po § 321. v. k. z. ter se je izreklo pri Kramaru in Rašinu, da izgubita doktorat. Proti tej obsodbi so vložili omenjeni ničnostno pritožbo na vrhovno domobransko sodišče, ki je bila po osemindnevni javni obravnavi dne 20. novembra 1916 odbita. S tem je dobila obsodba pravno moč. Sedaj je Nj. Veličanstvo obsojenim najmilostljivejše spregledalo nad njimi izvršeno smrtno kazen. Namesto odpuščene smrtno kazni se jim je naložila težka po zakonu (k. z. nov. s dne 15. novembra 1867) poostrena ječa in sicer: Karlu Kramaru 15 let, Alojziju Rašinu 10 let in Vincencu Červinki in Josipu Zamazalu po 6 let.

Iz obširne utemeljitve obsodbe hočemo navesti najvažnejše: Prva obsodba je konstatirala, da je bil dr. Kramar voditelj panslavistične propagande in češko-rusoliškega gibanja s namenom, razbiti državo in da je v tem zmišlu deloval pred vojno. Pričela se je v sovražnem in nevturalnem inozemstvu revolucionarna propaganda, da bi se odrgale Češka, Moravska, Slezija in ogrska Slovaška od monarhije, da se ustvari od Ogrske neodvisna češka država. V tem oziru so delovali v inozemstvo pobegla poslanca Massaryk in Dürich in bivši urednik „Narodnih listov“ Pavlu, ki je kot praporščak deržiral, pa tudi inozemci, ki so se po izbruhu vojne izkazali kot občini sovražniki, tako Denis, Leger, Cheradame, grof

Bobrinski, generallajtnat Volodimirov in drugi.

Posluževali so se za propagando: Izdajanja časopisov („La Nation tcheque“, „L'Independence tcheque“, „Cechoslovac“ in „Cechoslovac“), izdajanja manifestov, oklicov, programov, izjav, časopisnih člankov v inozemstvu, ustanovitve društev in akcijskih komitejev v dosegu teh ciljev, shodov in kongresov (Praga 1908 in 1912, Petersburg 1909 i. dr.), organizacij in oboroženja čeških prostovoljskih legij na Ruskem, Francoskem in Angleškem. Poleg tega so se pokazali po izbruhu vojne v posameznih čeških pokrajinah znaki izrazito državi sovražnega mišljenja, ki bi utegnili močno ogroziti gospodarsko in vojaško izvedbo vojno.

Sodba smatra nadalje kot dokazano, da so posamezni češki politiki zlasti pa Kramar pod krinko neoslavizma na slovanskih kongresih itd. vzbudili gibanje, ki se je pod geslom „slovanske vzajemnosti“ razvilo v veleizdajalsko, v svrhu odepnitve češko-slovziških dežel od monarhije. Vojno sodišče je pripravljeno, da je to vojno gibanje, kateremu je bil dr. Kramar povzročitelj in kolovodja glavni vzrok vseh vojnih in veleizdajalskih dogodkov doma in v inozemstvu, v zaledju in tudi na fronti.

Tudi po izbruhu vojne kavzalna zveza med temi dogodki in obtoženci ni bila prepuščena, kar sledi iz naslednjega:

1. Glede revolucionarne propagande v inozemstvu je ugotovljeno, da se je nahajal obtoženec dr. Kramar v stikih z izdajatelji, urežniki in protektorji raznih veleizdajalskih listov in da je bil sotrudnik „Novega Zvona“, ki je pred vojno in po izbruhu vojne zahteval uničenje monarhije.

2. Dr. Kramar je pisal v „Narodnih listih“ zlasti 4. avgusta 1914, 1. januarja 1915 in 6. aprila 1915 članka, v katerih je pričakoval osvoboditev malih narodov od zmagane erdente. Pod njegovim vpisom so „N. L.“ pisali v prvih mesecih po izbruhu vojne povsem sovražno za monarhijo.

3. Pri Kramaru v njegovem čepu se je našla tudi številka pariške revije „La Nation tcheque“, ki zastopa veleizdajalske težnje, pa tudi drugi podobni inozemski listi. Med njegovimi spisi so našli češko besedilo z podobnih člankov londonske „Times“.

4. Silno sumljiva je tudi tajna konferenca drja. Kramara s italijanskim konzulom v Pragi v aprilu 1915 pred izbruhom vojne s Italijo.

5. Pri Kramaru so našli konc. p. pisma knezu Thunu, v katerem pravi Kramar, da se hoče vsega vzdržati, kar bi izgledalo kot odobravanje vojne in da je to stališče merodajno tudi za „Narodne Listy.“

Vsled tega delovanja obtožencev je prišlo po sodbi sodišče do onih žalostnih pojavov med češkim prebivalstvom, ki so močno ovirali uspešni konec vojne. Opozoriti je tozadavno na razširjanje veleizdajniških ruskih proklamacij na Češkem in Moravskem, na izrase simpatije sovražniku, na potem potrebne številne kazenske odredbe zaradi političnih deliktov, ter na dejstvo, da se Kramar kot eden izmed voditeljev češkega naroda, ni hotel udeležiti nameravane lojalne izjave čeških poslancev začetkom vojne, da so se Čehi malo udeleževali podpisovanja prvih dveh vojnih posejil, zbiranja vojnih sredstev in prispevkov za Rdeči križ. Dejansko so nastopile češke prostovoljske čete na strani sovražnika in so se češki vojni vjelniki vedli proti svojim tovaršem proti svoji dolžnosti, češko moštvo nekaterih skupin je bilo nezanesljivo ter se je dalo dostikrat brez potrebe vjeti, prišlo je do izgredov celo v etapnem prostoru, kar je po sodbi sodišče uspeh večletnega delovanja Kramara in Rašina. Na ta način sta delovala na nasilno izpremembo teritorija države, večala nevarnost od zunaj ter hotela tako pomagati sovražniku ter tako zakrivila zločin po § 327. v. k. z.

Razlogi se bavijo potem s krivdo Zamazala in Červinke.

S tem je ta veleizdajna zadeva za sedaj